

ято нѣма обиталище въ онова мѣсто, дѣто ся намира сѣдилището, длѣжна е да си отрѣди едно обиталище въ него мѣсто, което ще ся забѣлѣжи въ заштѣ тѣстери на сѣдилището. Ако ли пакъ не си отрѣди обиталище, работитѣ които трѣба да му ся съобщятъ отъ сѣдилището, или че сѣдбѣтъ ся е рѣшила, и за да ся счита за законна като че му ся е съобщила, ще ся съобщи на сѣдилищното писалище.

Членъ 34). Прѣдъ свѣршваніето на распратѣ, ако бы да умрѣ единъ отъ двѣтѣ страни, наслѣдника му спорядъ закона, ще обяви на другѣтъ странѣ умираіето му, и въ таквъ случай, тѣзи странѣ е длѣжнѣ да подаде прошеніе изново за разглѣжданіето и свѣршваніето на висящѣтъ сѣдбѣ и ще повика на сѣдѣ наслѣдника на покойніятъ; а ако бы да го не повика, слѣдъ обявеніето на умираіето, каквото бы и да му ся направи относительно за сѣдбѣтъ и каквото рѣшеніе ся даде, ще ся счита като за неизвршено дѣло.

Членъ 35). Спорядъ както ся каза въ прѣминаліятъ членъ, наслѣдника който ся повикова за свѣршваніето на разглѣжданіето на висящѣтъ сѣдбѣ, ако бы да не доде въ опрѣдѣленното врѣмя, спорядъ изискваніето на сѣдбитѣ, които сѣ станали въ врѣмято на живота на покойніятъ, давіята ще ся рѣши отсѣтственно, и тогава отсѣденіятъ, не ще има право да бута [да провлачя] давіята.

Членъ 36). Всѣки е длѣженъ да си докаже давіята, а ако я не докаже, той ся ощетява отъ нея; обаче както ще ся раскаже въ отдѣлѣтъ за закѣлняваніето, онази странѣ която е слаба въ доказателствата си, нѣма право да накарова другата страна да ся кѣлне.

Членъ 37). Писмата които ся прѣдлагатъ за доказателство на постоянството, ако бы да ся не пріемѣтъ отъ другѣтъ странѣ, или ако ся сили да ги отказова или че сѣ съ лукавство направени, а притежа-